

Sygn. I S 8/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSO Krzysztof Nowaczyński

Sędziowie: SO Arkadiusz Kuta

SO Dorota Zientara (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi W. J.

na naruszenie prawa do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy z powództwa W. J. przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w I., Zakładowi Karnemu w K., Aresztowi Śledczemu w B., Aresztowi Śledczemu W. M. w W. o zapłatę, prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Iławie pod sygn. akt I C 74/11

postanawia :

odrzucić skargę.

I S 8/13

UZASADNIENIE

W. J. złożył skargę na przewlekłość postępowania w sprawie I C 74/11, prowadzonej z jego powództwa przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w I., Zakładowi Karnemu w K., Aresztowi Śledczemu w B., Aresztowi Śledczemu W. M. w W. o zapłatę. Skarżący wniósł ponadto o zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty 20.000 zł a także zalecenie Sądowi Rejonowemu podjęcie w zakreślonym terminie odpowiednich czynności.

W uzasadnieniu skargi wskazał, że postępowanie wszczęte zostało we wrześniu 2010 r. Sąd działa opieszale, co pozbawia go możliwości podjęcia dalszych kroków prawnych dotyczących jego sprawy. Skarżący wskazał, że prawo do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie gwarantuje jemu art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, Polska jako sygnatariusz tej konwencji obowiązana jest jej przestrzegać.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) skarga powinna, poza spełnieniem wymagań przewidzianych dla pisma procesowego, zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających to żądanie. Natomiast z art. 2 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy wynika, że dla stwierdzenia, czy faktycznie zaistniała przewlekłość, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty sprawy, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawiloci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Analiza przywołanych przepisów prowadzi do wniosku, że „przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie”, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy oznacza obowiązek skarżącego wskazania konkretnych czynności procesowych, których sąd orzekający zaniechał lub które podjął wadliwie, a które wskazywałyby na doprowadzenie do przewlekłości postępowania.

Tymczasem skarga W. J. w zasadzie w ogóle nie zawiera uzasadnienia wymaganego przez ustawodawcę a skonkretyzowano w przywołanym wyżej przepisie. Uzasadnieniem takim nie jest wskazanie daty wszczęcia postępowania i ogólne stwierdzenie iż doszło do przewlekłości. Oznacza to, że nie odpowiada ona wymaganiom z art. 6 ust. 2 ustawy, co po myśli art. 9 ust. 1 ustawy powoduje jej odrzucenie. Jeżeli bowiem sąd rozpatrujący skargę ma ocenić terminowość i prawidłowość czynności z uwzględnieniem charakteru sprawy, stopnia faktycznej i prawnej jej zawilosci oraz znaczenia dla strony wnoszącej skargę rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowania się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 ustawy), to skarga powinna wyraźnie wskazywać, w którym miejscu postępowania doszło do uchybienia terminowości bądź prawidłowości podjętych czynności. Dlatego też wymagania z art. 6 ust. 2 ustawy uznać należy za konstrukcyjne (nieusuwalne), a ich niespełnienie pociąga za sobą odrzucenie skargi bez wzywania do uzupełnienia jej braków (art. 9 ust. 1 ustawy).

Analogiczny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 7 czerwca 2005 r. (III SPP 103/05, OSNP 2006/1-2/35), gdzie stwierdził, że przytoczenie okoliczności uzasadniających skargę na przewlekłość postępowania (art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, Dz. U. Nr 179, poz. 1843) nie może sprowadzać się do zakwestionowania przez stronę ogólnego czasu trwania procesu, ale polega na wskazaniu konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub dokonał wadliwie. Skargę niespełniającą tego wymagania sąd odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 tej ustawy).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, orzekł jak w sentencji.